

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De haeresi Albiensium cap. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

ruit, & cum illo in infernum perpetuò arfura descendit.

CAPVT XX.

PAUCIS annis elapsis, sub Episcopo Bertramo, viro valde literato, orta est hæresis Waldosiana in ciuitate Metensi hoc modo: Cùm idem antistes in festiuitate quadam populo in ecclesia prædicasset, duos homines ministros diaboli in turba stare cõspiciens, ait: Video inter vos duos nuncios diaboli; ecce illi sunt, digito eos ostendens, qui me præfente in Mõte Pessulano propter hæreses damnati sunt & eiekti. Qui Episcopo duriùs responderunt, habentes in comitatu suo scholarem, qui more canino contra eũ latrabat, iniurijs eum laceffens. Egressi verò de ecclesia, multitudinem populi circa se congregantes, errores suos illis prædicauerunt. Quibus cũ quidã ex clericis dicerent: Vos Domini, nõnne Apostolus dicit: Quomodo prædicabunt nisi mittantur? Volumus scire, quis vos miserit huc prædicare? responderunt illi: Spiritus; non enim poterat illis Episcopus vim inferre propter quosdã potètes ciuitatis, qui eos in odium Episcopi fouebant, eo quòd quendam vsurarium defunctum ipsorum cognatum, de atrio ecclesiæ eiecisset. Reuera missi fuerant à spiritu erroris, per quorum ora hæreses Waldosianæ, ab vno eorum sic dictæ, in eadem ciuitate sunt seminatae, & necdum prorsus extinctæ. **A P O L L O N I V S:** Heu quòd tot hodie hæreses sunt in ecclesia. **C Æ S A R I V S:** Hoc furor & malitia diaboli effecit.

CAPVT XXI.

TEMPORIBUS Innocentij Papæ prædecessoris huius, qui nunc papatum tenet Honorij, durante adhuc schismate, quod erat inter Philippum & Ottonem reges Romanorum, diaboli inuidia hæreses Albiensium cœperunt pullulare, vel, vt veriùs dicam, maturefcere. Cuius vires erant tam validæ, vt omnem triticum fidei gentis illius, versum videretur in lolium erroris. Missi sunt Abbates nostri ordinis cum quibusdam Episcopis, qui zizania rastro catholicæ prædi-

Waldensiam hæresis Metu spargitur.

Rom. 10.

De Albiensibus hæreticis tempore Innocentij III.

prædicationis eradicarent: sed obfistente homine inimico, qui illa seminauerat, modicum ibi profecerunt.

APOLLONIVS: Quis fuit error illorum? **CÆSARIVS:** Quædam hæresiarchæ eorum collegerant puncta ex dogmate Manichæi, quædam ex erroribus, quæ in Periarchon scripisse fertur Origenes; plurima etiã, quæ de suo corde finxerant adjicientes. Duo credunt eum Manichæo principia, Deum bonum & Deum malum, id est diabolum, quem dicunt omnia creare corpora, sicut Deum bonum omnes animas. **A T O L L O N I V S:**

Genes. 2

Moyſes & corpora & animas confirmat Deum creasse dicens: Formauit Deus hominem, id est corpus, de limbo terre, & inspirauit in faciem eius spiraculum vite, id est animam. **CÆSARIVS:** Si Moyſem & prophetas reciperent, hæretici non essent. Corporum resurrectionem negant; quicquid beneficij mortuis à viuis impenditur irrident, ire ad ecclesias, vel in eis orare, nihil dicunt prodesse. In his deteriores sunt Iudæis & paganis, quia illa credunt. Baptismum abjecerunt: sacramentum corporis & sanguinis Christi blasphemât.

APOLLONIVS: Ut quid tantas à fidelibus persecutiones sustinent, si nihil ex hoc in futuro retributionis expectant. **CÆSARIVS:** Gloriam spiritus dicunt se expectare. Quidam supradictorum Abbatum monachus, cernens quendam militem in equo sedentem, loqui cum aratore suo, hæreticum illum æstimans, sicut fuit, propiùs accedens, ait: Dicite mihi probe vir, cuius est ager iste? Respondente illo, meus est, subiecit: Et quid de fructu illius facitis? Ego, inquit, & familia mea de eo viuimus, aliquid etiã erogo pauperibus. Dicente monacho, quid boni speratis de elemosyna illa? respondit miles hoc verbum; Ut spiritus meus glorioſè peragat post mortê. Tunc monachus: Quò perget? Ait miles; Secundùm meritum suum, si bene vixit, & hoc apud Deum meruit, exiens de corpore meo, intrabit corpus alicuius futuri principis, siue regis, siue alterius cuiuslibet illustriſ personæ, in quo delicietur; Si autem malè, corpus intrabit miseri pauperisque, in quo tribuletur. Credidit stultus, sicut

sicut & cæteri Albienses, quod anima secundum meritum per diuersa transeat corpora, etiam animalium atque serpentium. APOLLONIVS: Fœda hæresis. CÆSARIVS: In tantum Albiensium error inualuit, vt breui interuallo temporis, infecerit vsque ad mille ciuitates, & si non fuisset gladijs fidelium repressus, puto quod totam Europã corrupisset. Anno Domini millesimo ducentesimo decimo prædicata est contra Albienses in tota Alemania & Francia crux, & ascenderunt cõtra eos anno sequenti de Alemania Lupoldus Dux Austria, Adolphus comes de Monte, Wilhelmus comes Iuliacensis, & alij multi diuersæ conditionis atque dignitatis. Simile actum est in Frãcia, Normania, atq; Pictauiã. Horũ omnium prædicator & caput erat Arnoldus Abbas Cisterciensis, postea Archiepiscopus Narbonensis. Veniens ad ciuitatem magnam, quæ Bidens vocatur, in qua plus quam centum millia hominum fuisse dicebantur, obsederunt illam. In quorum aspectu hæretici super volumen sacri euangelij mingentes, de muro illud contra Christianos projece-
runt, & sagittis post illud missis clamauerunt: Ecce lex vestra miseri. Christus verò euangelij fator, iniuriam sibi illatã non reliquit inultã. Nam quidam satellites zelo fidei accensi, leonibus similes, exẽplo illorum, de quibus legitur in libro Machabæorum, scalis appo-
sitis, muros intrepidè ascenderunt; hæreticisq; diuinitus
territis & declinantibus, sequentibus portas aperientes, ciuitatem obtinuerunt. Cognoscentes ex confessionibus illorum catholicos cum hæreticis esse permixtos, dixerunt Abbati: Quid faciemus domine? Nõ possumus discernere inter bonos viros & malos. Timens tam Abbas quam reliqui, ne tantũ timore mortis se catholicos simularent, & post illorum abscessum iterum ad perfidiam redirent, fertur dixisse: Cedit
eos; nouit enim Dominus qui sunt eius. Sicque innumera-
biles occisi sunt in ciuitate illa. Aliã itidem ciuitatem magnam, a re pulchram vallem vocatam, quæ sita est iuxta Tolosam, virtute diuina obtinuerunt: in qua populo examinato, cum omnes promitterent se

1. Mach.

2. Ge.

2. Tim. 2.

T

vulle

velle redire ad fidē, quadringenti quinquaginta in sua pertinacia indurati a diabolo permanerūt, ex quibus quadringenti combusti sunt in igne, ceteri paribulis appensi. Idem actum est in ceteris ciuitatibus atque castellis, miseris se vltro morti ingerentibus. Tololani verò arctati, omnem promiserunt satisfactionem, sed vt postea patuit, in dolo. Nam perfidus Comes sancti Ægydij, princeps & caput omnium hæreticorum, omnibus sibi in consilio Lateranensi abiudicatis, feudis videlicet & allodijs, ciuitatibus & castris, & ex maxima parte eisdem à Comite Simone de Forti monte, viro catholico, iure belli occupatis, in Tolosam se trāstulit, de qua vsq; hodie fideles vexare & impugnare nō cessat. Et sicut hoc anno Dominus Cōradus Episcopus Portuensis & Cardinalis, contra Albienses missus legatus, scripsit capitulo Cisterciensi, quidam ex potentibus Tolosanae ciuitatis quiddam tam horrendum in odium Christi & ad confusionem nostræ fidei egit, vt etiam ipsos Christi inimicos mouere meritò debeat. Iuxta altare maioris ecclesiæ, vëtrēm suam purgauit, & palla altaris ipsas immundicias deterfit. Ceteri verò furori furorem adjicientes, scortum super sacrum altare posuerunt, in aspectu crucifixi eo ibi iadeuntes. Postea ipsam sacram imaginem detrahentes, brachia ei præsciderunt: multo militibus Herodis deteriores, qui mortuo, ne eius crura frangerent, pepercerunt. APOLLONIVS: Quis non stupeat ad tantam patientiam Dei? CAESARIUS: Altissimus enim est patiens redditor, qui Damiatanos post victoriam, eo quòd crucifixi collo fune alligato per plateas illum traxerint, in collo, in gutture tam mirabiliter puniuit, puto quia has blasphemias minimè dissimulabit. Albienses, antequam veniret contra eos exercitus Domini, vt supra dictum est, Miralimomelinum regem de Marroch in auxilium sibi inuitauerant, qui de Africa in Hispanias cum tam incredibili multitudine venit, vt totam Europam se obtinere posse speraret. Mandauit etiam Innocentio Papæ, quia equos suos in porticu ecclesiæ beati Petri

vellet

*Ecce hic
Calumi-
starū &
aliorum
nostri tē-
poris hæ-
reticorū
Antesi-
gnanus.*

Eccli. 5.

vellet stabulare, & super illam vexillum suum figere: quod ex parte impletum est, etsi secus quam ipse cogitasset. Et quia Deus frangit omne superbum, eodem tempore, scilicet anno gratiæ millesimo ducentesimo duodecimo, decimoseptimo kal. Augusti, de exercitu eius sexaginta milia pugnatorum ceciderunt, ipse vero se in Siciliam transferens, ex dolore mortuus est. Cuius vexillum principale in bello captum, Innocentio est transmissum, & in ecclesia prædicta ad Christi gloriam erectum. Hæc de Albiensibus dicta sint. **A POL- LONIVS**: Si fuissent inter homines istos viri literati, fortè non tantum errassent. **CÆSARIVS**: Literati cum errare incipiunt, etiam illiteratis, instinctu diabolico, plus & grauius desipiunt.

CAPVT XXII.

Eodem tempore, quo manifestatae sunt hæreses Albiensium in Parisiensi ciuitate, in qua fons est totius scientiæ, & puteus diuinarum scripturarum, quibusdã viris literatis persuasio diabolica peruersum instillauit intellectum, quorum nomina sunt hæc, magister Wilhelmus Pictauiensis Subdiaconus, qui legerat Parisijs de artibus, & tribus annis studuerat in Theologia; Bernardus Subdiaconus, Wilhelmus Aurifex propheta eorum, Stephanus Sacerdos de veteri Curbuelo, Stephanus de Cella, Ioannes sacerdos de Vncinis; isti omnes in Theologia studuerat, excepto Bernardo; Dudo specialis clericus magistri Emelrici sacerdotis, qui ferè decem annis in Theologia studuerat; Elmangus acolytus, & Odo Diaconus, magister Garinus qui conuentauerat Parisijs de artibus, & hic sacerdos audierat Theologiam à magistro Stephano Archiepiscopo Cantuariensi; Vlricus sacerdos de * Lucri, qui sexagenarius studuerat in Theologia tempore multo; Petrus de sancto Clodoualdo sacerdos & sexagenarius, qui etiam audierat Theologiam; Stephanus Diaconus de veteri Curbuelo. Isti instinctu diaboli hæreses multas & maximas excogitauerat, & iã in plurimis locis disseminauerat. **A POL- QUA** fuerunt capitula, in quibus viri scientia, & tam

* al. Lucri
ers.